

шилъ; и никой не бѣше въ силѣ да го
5 укроти. И вынѣгы, ноця и дѣня, бѣше
по горы-тѣ и въ гробища-та, и выкаше и
6 испрѣсичаше себе си съ каменіе. А като
видѣ Іисуса отъ далече, притече и поклони
7 му ся. И изыка съ гласъ голѣмъ и рече:
Що имашъ ты съ мене, Іисусе, Сыне на
8 Бога вышняго? Заклѣвамъ тя въ Бога,
недѣй мя мѣчи. (Защото му казуваше:
Излѣзь изъ челоуѣка, душе нечистый.)
9 И попыта го: Какъ ти е име-то? И от-
говори и рече: Легионъ ми е име-то; за-
10 щото смы мнозина. И моли му ся много,
да ги не отпраща на вѣнъ отъ тѣзи земѣхъ.
11 А тамо при горѣ-тѣ имаше стадо голѣмо
12 отъ свиніе-тѣ пасѣше; И помолихъ му ся
всичкы-тѣ бѣсове, и казувахъ: Проводи
13 ны въ свиніе-тѣ, да влѣземъ въ тѣхъ; И
Іисусъ тутакси даде имъ волѣхъ. И излѣз-
хъ нечисти-тѣ духове, та влѣзохъ въ сви-
ніе-тѣ; и устрѣми ся стадо-то прѣзъ стрѣ-
мниѣхъ-тѣ въ море-то, (тѣ бѣхъ до двѣ
14 хилѣды), и ся издѣвихъ въ море-то. А
онѣзи които пасѣхъ свиніе-тѣ побѣгнахъ
та извѣстихъ въ градъ-тѣ и въ села-та.
И *жители-тѣ* излѣзохъ да видѣтъ какво
15 е станало. И идѣтъ при Іисуса, и виж-
дѣтъ бѣснѣи-тѣ въ когото бѣше легионъ-
тѣ, че сѣди, и облѣченъ, и смысленъ; и
16 убояхъ ся. И приказахъ имъ онѣзи които
видѣхъ какъ бѣ *работа-та* на бѣснѣи-тѣ,
17 и за свиніе-тѣ. И *начинахъ* да му ся мо-
лятъ да си отиде отъ тѣхны-тѣ прѣдѣлы.
18 И когато влѣзе въ ладіѣхъ-тѣ, моляше му
ся *тойзи* що бѣ *отъ напредѣ* бѣсенъ, да
19 бѣде съ него заедно. Іисусъ обаче му не
допуси, но казува му: Иди си у дома
си при домашны-тѣ си, и извѣсти имъ то-
ва що ти стори Господь и тя помилува.
20 И търгна, и начинъ да проповѣдва въ
Декаполь *това* що му стори Іисусъ; и
всичкы-тѣ ся чудѣхъ.
21 И като прѣминѣ пакъ Іисусъ въ ла-
діѣхъ-тѣ отъидѣ, събра ся при него на-
родъ много; и той бѣше край море-то.
22 И ето, *идва* единъ отъ начальницы-тѣ на
съборище-то, на име Іаиръ, и като го видѣ,
23 падна на нозѣ-тѣ му; И моляше му ся
много и казуваше: Дъщеря ми душѣ бе-
ре; да дойдешъ и да положишъ рѣцѣ на
нея за да ся избави, и ще бѣде жива.
24 И отиде съ него; и слѣдувахъ го народъ
много, и притискахъ го.
25 И една жена, *която* имаше кръвотѣ-
26 ченіе дванадесетъ години, И отъ много
лѣкари бѣше много пострадала, още бѣше
издала и всичко-то си иманіе, безъ да ви-
ди никаквѣхъ ползъ, но повече на злѣ бѣ
27 пристигнала, Като чу за Іисуса, дойде

между народъ-тѣ изъ отзадъ, и допрѣ ся
28 до дрехъ-тѣхъ му. Защото казуваше: Че,
ако ся допрѣ само до дрехъ-тѣхъ му,
29 ще исцѣлѣхъ. И на часъ-тѣхъ прѣсѣкнѣхъ те-
леніе-то на кръвъ-тѣхъ ѿ, и усѣти въ тѣ-
30 ло-то си че исцѣлѣ отъ болѣстѣ-тѣхъ. И
тутакси Іисусъ като позна въ себе си че
излѣзе отъ него *сила*, обрѣхъ ся къмъ
народъ-тѣхъ и казуваше: Кой ся допрѣ до
31 дрехъ-тѣхъ ми? И казувахъ му ученици-тѣ
му: Видишъ народъ-тѣхъ че тя притиска,
32 и казувашъ: Кой ся допрѣ до мене? И
обзираше ся да види тѣзи която бѣ сто-
33 рила това. А жена-та уплашена и рас-
треперана, като знаеше това което станѣ
съ нея, дойде и припадна му, и каза му
34 всичкы-тѣхъ истинѣхъ. А той ѿ рече: Дъщи,
твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ ми-
ромъ, и здрава бѣди отъ болѣстѣ-тѣхъ си.
35 "Когато той още говорѣше, идѣтъ отъ
начальника на съборище-то, и казувать:
Дъщеря ти умрѣ; що задавашъ вече трудъ
36 на учителя? А Іисусъ, щомъ чу думѣхъ-тѣхъ
коѣхъ говорѣхъ, казува на начальника
на съборище-то: Не бой ся, само вѣру-
37 вай. И не остави никого да го придружи,
тѣхъмо Петра и Іакова и Іоанна брата Іа-
38 кововъ. И идува въ домъ-тѣхъ на начальни-
ка на съборище-то, и виждѣ мѣлѣхъ,
39 че плачахъ и плачѣхъ много. И като влѣ-
зе казува имъ: Защо ся мѣлвите и пла-
40 чете? дѣте-то не е умрѣло, но *спи*. И
присмивахъ му ся. "А той като испѣди
всичкы-тѣ, зема на дѣте-то бащму и
майка му и онѣзи които бѣхъ съ него,
41 и влѣзува дѣто лѣжеше дѣте-то. И като
хванѣ дѣте-то за рѣкѣхъ, казва му: Та-
лиѣдъ, куми; което истѣлкувано ще рече:
42 Момиче, тебѣ казувамъ, стани. И тутакси
момиче-то станѣ и ходѣше, защото бѣше
на дванадесетъ години; и смаяхъ ся тѣврѣ-
43 дѣ много. И *много* имъ зарѣча, никой да
не научи това; и рече да ѿдадѣтъ да яде.

ГЛАВА 6.

1 И *излѣзе* отъ тамо, и дойде въ отече-
ство-то си; и слѣдувахъ го ученици-тѣ
2 му. И като дойде сѣббота, начинъ да учи
въ съборище-то; и мнозина отъ слушате-
ли-тѣ удивлявахъ ся, и думахъ: "Отъ кѣ-
дѣ на тогози това? и коя е дадена-та не-
му мудростъ, че и таквызи чудеса быва-
3 отъ рѣцѣ-тѣхъ му? Не е ли тойзи дрьводѣ-
лецъ-тѣхъ, сынъ-тѣхъ Маринъ, и *братъ* на Іа-
кова и на Іосія и на Іудѣ и на Симона?
и не сѣ ли сестры-тѣхъ му тука у насъ?
4 И *соболянивахъ* ся въ него. И казуваше
имъ Іисусъ: *Нѣма* пророкъ безъ почестъ,

б Мат. 8; 34. Дѣян. 16; 39.

в Лук. 8; 38.

г Мат. 9; 1. Лук. 8; 40.

д Мат. 9; 18. Лук. 8; 41.

е Лев. 15; 25. Мат. 9; 20.

ж Лук. 6; 19. 8; 46.

з Мат. 9; 22. Гл. 10; 52. Дѣян. 14; 9.

и Лук. 8; 49.

і Іоан. 11; 11.

к Дѣян. 9; 40.

л Мат. 8; 4. 9; 30. 12; 16. 17; 9. Гл. 3; 12. Лук. 5; 14.

а Мат. 13; 54. Лук. 4; 16.

б Іоан. 6; 42.

в Мат. 12; 46. Гл. 1; 19.

г Мат. 11; 6.

д Мат. 13; 57. Іоан. 4; 44.